

Drept procesual

CZU-340.13

UNELE CONSIDERENTE REFERITOR LA LATURA PROCESUALĂ A RĂSPUNDERII JURIDICE

V. DOBÎNDA
doctorand, ULIM

Evidențierea raportului juridic de răspundere și evoluția acestuia în cadrul mecanismului răspunderii juridice este reflectat în coraportul dintre răspunderea de drept material și răspunderea de drept procesual. Dacă latura materială a răspunderii a fost suficient cercetată în doctrina juridică, cea procesuală a fost mai puțin cercetată, cu toate că există multiple opinii referitor la determinarea formei procesuale a răspunderii, a raporturilor procesuale de răspundere, a etapelor procesuale de evoluție a răspunderii în abordarea etapizată a fenomenului răspunderii de drept. Concepțiile existente în acest sens sunt diferite, de la echivalarea sensului lor până la delimitarea fiecăreia dintre categoriile enunțate.

Cuvinte-cheie: *răspundere procesuală penală, răspundere procesuală civilă, răspundere procesuală administrativă, răspundere procesuală constituțională.*

SOME CONSIDERATIONS REGARDING THE PROCESSUAL SIDE OF LEGAL LIABILITY

The highlighting of the legal liability report and its evolution within the legal liability mechanism is reflected in the correlation between material liability and processual liability. If the material side of liability has been sufficiently researched in the legal doctrine, the processual one has been given less attention, although there are multiple opinions regarding the determination of the processual forms of liability, the processual reports of liability, as well as of the processual stages of liability evolution in the staged approach of the phenomenon of legal liability. The existing conceptions in this sense are different, from the equivalation of their meaning to the delimitation of each of the enunciated categories.

Keywords: *criminal processual liability, civil processual liability, administrative processual liability, constitutional processual liability.*

Introducere. Latura procesuală a răspunderii juridice nu poate fi inclusă în însăși noțiunea răspunderii ca fenomen juridico-material, latura procesuală a răspunderii juridice derivă de la însușirile răspunderii și poartă un caracter relativ independent în formele sale. În calitate de varietăți ale formei procesuale de realizare a răspunderii juridice se pot evidenția: forma de răspundere procesual penală, forma de răspundere procesual administrativă, forma de răspundere procesual civilă [4, p.98] etc.

Autorul A. A. Bessonov delimitează răspunderea procesuală în următoarele forme: procesual constituțională, procesual civilă, procesual penală, procesual administrativă și procesual arbitrală [5, p.157]. Fiind de acord, în linii generale, cu o astfel de clasificare, nu putem să nu constatăm că răspunderea procesual constituțională se află în stadiul de formare. În principiu, remarcăm absența normelor despre răspunderea pentru încălcarea procesului legislativ, neexecutarea deciziilor Curții Constituționale etc. În cazul acesta rămâne doar responsabilitatea juridică. Însă, dat cum știm, "responsabilitatea juridică" fără "răspunderea juridică" a organelor și funcționarilor de stat nu poate fi protejată, întrucât nu are garan-

țarea sa. În prezent putem doar constata începutul elaborării instituției răspunderii juridice procesual constituționale.

Toate aceste forme procesuale de realizare a răspunderii, alături de răspunderea de drept material, posedă un șir de trăsături comune, printre care menționăm:

- stabilirea exactă în lege a ordinii activității de jurisdicție a organelor de stat și persoanelor oficiale împuternicite;
- acordarea dreptului de a participa la activitatea procesuală persoanelor interesate;
- existența unor garanții procesuale determinate în respectarea și protecția intereselor legale ale persoanelor participante la proces (infractor, victimă, pârât, reclamant, martor, expert etc.);
- necesitatea de a adopta decizii în conformitate cu exigențele legii și în baza faptelor stabilite în modul indicat de lege, adică deciziile vor fi întemeiate și motivate.

Deci, putem trage concluzia că, alături de formele de răspundere de drept material există și forme de răspundere de drept procesual, or latura materială a răspunderii este completată de latura ei procesuală.

Scopul studiului îl constituie analiza laturii procesuale a fenomenului răspunderii juridice, care derivă de la însușirile răspunderii și poartă un caracter relativ independent în formele sale de manifestare.

Supportul metodologic, teoretic și normativ al lucrării îl constituie publicațiile autorilor autohtoni și străini în domeniul dreptului. Pe parcursul investigațiilor laturii procesuale a răspunderii juridice au fost folosite mai multe metode dintre care: analiza și sinteza, metoda logică, sistemică, comparativă, prospectivă.

Rezultate obținute și discuții. Orice formă de răspundere de drept material posedă trăsături specifice, care, la rândul lor, determină particularitățile formei procesuale. În cadrul studiului nostru ne vom opri, pe scurt la caracteristica *particularităților* formei procesuale în evoluția răspunderii juridice.

O atenție deosebită merită *răspunderea procesual penală*, care până în prezent rămâne obiect de polemică referitor la problemele răspunderii procesual penale, corelația acesteia cu răspunderea penală. În opinia prof. D. Baltag acest domeniu necesită un studiu minuțios temeiurile, funcțiile și măsurile răspunderii procesual penale. Discutabilă este și problema corelației răspunderii penale, cu răspunderea procesual penală [2, p.10].

În baza cercetării atente a celor mai importante lucrări ce vizează problemele în discuție [2, p.10], prof. D. Baltag evidențiază următoarele trăsături ale răspunderii procesual penale. *În primul rând*, temei al răspunderii procesual penale poate fi doar condita culpabilă. *În al doilea rând*, încălcarea concomitentă de către subiect a normelor procesuale și a altor norme de ramură poate atrage apariția răspunderii juridice penale, disciplinare, de drept civil și a altor forme de răspundere. *În al treilea rând*, e posibilă apariția conjugării câtorva forme ale răspunderii juridice pentru fapta ilicită procesual penală. *În al patrulea rând*, ea apare în cadrul procedurii judiciare penale, în cadrul urmăririi penale și dezbaterilor judiciare [1, p.337].

Procesul penal este necesar și reprezintă unica formă posibilă de realizare a normelor dreptului penal. Dacă normele altor ramuri ale dreptului material sunt realizate sub formă de procedură judiciară penală, în cazurile în care încălcările normelor acestora poartă un caracter infrațional, forma necesară și exclusivă de realizare a normelor dreptului penal este procedura judiciară penală. Trăsătura caracteristică a formei procesual penale este că ea întotdeauna e legată de realizarea răspunderii penale (spre deosebire de forma procesual civilă, care conține exigențe de procedură asupra acțiunilor participanților în procesul de jurisdicție, orientat spre soluționarea proceselor juri-

dice, și nu doar a faptelor ilicite, de exemplu, procedura specială).

O trăsătură distinctivă a formei procesuale de răspundere juridică penală este asigurarea modalităților necesare de conduită a participanților la proces cu *măsuri procesuale de constrângere*. Forma procesual penală de răspundere posedă o multitudine de măsuri procesuale de constrângere (Titlul 5 din CPP al RM).

O atenție deosebită, în opinia prof. D. Baltag, merită problema delimitării acestor măsuri procesuale de constrângere de răspunderea penală [1, p.338]. După părerea noastră, pe de o parte, măsurile procesuale de constrângere nu pot fi incluse în conținutul răspunderii penale, iar pe de altă parte, în unele cazuri acestea pot fi măsuri de răspundere procesual penală, și, nu măsuri de răspundere penală.

Una dintre problemele răspunderii procesual penale este și cea cu privire la răspunderea penală a bănuțului și învinuțului în sens procesual [1, p. 338]. Momentul tragerii la răspundere în calitate de bănuț și apariția figurii procesuale a bănuțului depind exclusiv de activitatea procesuală a persoanelor oficiale și sunt îndepărtate în timp de momentul apariției răspunderii penale. Considerăm că răspunderea penală a învinuțului în sens procesual, ca atare, nu există, însă există real răspunderea procesual penală a învinuțului.

Cu toate acestea, se poate și e necesar de accentuat problema corelației unor obligații de drept penal și procesual penal al învinuțului și corelației răspunderii penale cu răspunderea procesual penală. Unor obligații procesual penale le corespund obligațiile de drept penal ale persoanei care posedă un statut juridic penal special (obligațiile subiectului special). Astfel, bănuțul este obligat să nu constrângă martorul, victima, expertul de a face concluzii sau depoziții false (art. 314 din CP al RM) și să nu împiedice procedura în procesul penal (art. 175 din CPP al RM). Aflarea în arest, în cazul alegerii acestei măsuri preventive, este obligația învinuțului (art. 175 din CPP al RM). Concomitent, această obligație este fixată și în art. 317 din CP al RM (evadarea din locurile de detenție, arestare). Pentru încălcarea obligațiilor care sunt fixate concomitent în Codul penal și în Codul de procedură penală poate apărea răspunderea penală sau cea procesual penală. Ce fel de formă a constrângerii de stat de realizare a răspunderii juridice, penală sau procesual penală va apărea, depinde de gravitatea infracțiunii, timpul, locul, situația, forma de vinovăție și de alte circumstanțe ale faptei ilicite [2, p. 12].

În unele cazuri este posibilă realizarea ambelor aspecte menționate ale răspunderii juridice. De exemplu, față de învinuț este aleasă măsura preventivă sub formă de obligație de a nu părăsi localitatea, țara (ceea ce

nu constituie, încă răspundere), însă învinuitul începe să exercite acțiune psihică asupra martorilor, victimelor cu scopul de a împiedica înfăptuirea justiției. Prin urmare, învinuitul încalcă atât obligația procesuală de a nu împiedica procedura în procesul penal, ceea ce reprezintă o faptă ilicită procesuală, atrăgând măsurile preventive (art. 175 alin. (3) pct. 2) din CPP al RM), cât și obligația din dreptul penal de a nu împiedica înfăptuirea justiției (art. 309 din CP al RM). În aceste cazuri, față de învinuit este modificată măsura preventivă cu una mult mai aspră (răspunderea procesual penală) și apare și răspunderea penală pentru coruperea sau constrângerea de a face depoziții sau eschivarea de a face depoziții (art. 309 din CP al RM).

Cele mai multe semne comune cu forma de răspundere procesual penală o are forma de răspundere procesual civilă. De fapt, această apropiere este explicabilă. Anume pentru aceste forme procesuale este caracteristică existența unui astfel de fenomen de drept ca justiția. De aici, și comunitatea trăsăturilor generale de bază ale formei procesual penale și celei procesual civile:

- examinarea și soluționarea cauzelor de către judecători numiți în ordinea stabilită de lege (art. 19 din CPC al RM, art. 29 din CPP al RM);

- dezbaterile proceselor se realizează numai în ședințele de judecată, respectând toate garanțiile procesuale (art. 19 din CPC al RM, art. 25 din CPP al RM);

- asigurarea pentru toate persoanele interesate în rezultatul procesului a posibilității de a participa la soluționarea acestuia de către judecăți (art. 5 din CPC al RM, art. 19 din CPP al RM);

- corespunderea deciziilor judecătorești legii materiale, pronunțarea acestora în conformitate strictă cu legea procesuală (art. 27 din CPC al RM, art. 25 din CPP al RM);

- posibilitatea persoanelor care participă la cercetarea cauzei cu privire la fapta ilicită de a declara recurs împotriva oricărei decizii judecătorești care nu a intrat în vigoare, în ordinea procedurii de recurs (art. 397 din CPC al RM, art. 420 din CPP al RM);

- în conformitate cu art. 25 alin. (2) din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, dezbaterile judiciare se desfășoară oral și în fața aceluiași complet de judecată, în cazul înlocuirii unui judecător în timpul judecării pricinii, dezbaterile se iau de la început.

Totodată, forma procesual civilă de răspundere, posedă un șir de trăsături specifice: nu întotdeauna este legată de realizarea răspunderii juridico-civile, de exemplu, procesele civile examinate în ordinea procedurii speciale (Capitolele 23-34 din CPC al RM).

Multe litigii privind dreptul civil se soluționează de înseși părțile litigiului în afara formei procesu-

ale. Însă există și astfel de litigii pe care părțile nu sunt în stare să le rezolve de sine stătător, ele fiind soluționate anume prin forma procesuală stabilită de lege. Existența formei procesuale de protejare a drepturilor este condiționată de posibilitatea apariției la subiectele raporturilor juridice a unor conflicte referitoare la drepturile și obligațiile lor, pe care ei nu sunt în stare să le soluționeze. Anume din cauza că între părți contactele se înfăptuiesc prin litigiul juridic, procesul civil nu este în raport cu toate normele juridico-materiale, ci numai cu cele ce reglementează răspunderea și protecția drepturilor subiective încălcate sau contestate.

Una dintre particularitățile răspunderii procesual civile este existența activităților procesuale în cauzele apărute în raporturile de drept administrativ. Dreptul cetățeanului la justiție în cazul conflictului cu administrația este una dintre cele mai importante garanții juridice în societatea democratică. Posibilitatea recursului de judecată al acțiunilor administrative capătă o însemnătate specială și acutizare în perioada de formare a statului de drept, când respectarea neclintită a legilor este obligatorie nu doar pentru persoana juridică și cetățeni, ci și pentru statul însuși și organele sale. Aplicând legea, funcționarii sunt obligați să poarte răspundere în fața judecății pentru toate acțiunile lor de serviciu în privința oricărui cetățeni. Soluționând plângerea, judecata sub nicio formă nu se aseamănă cu instanța de recurs în privința organului respectiv sau persoanei oficiale. Procedura judiciară este o altă formă superioară și calitativă decât procedura administrativă contravențională, numai acesteia îi sunt specifice publicitatea, egalitatea în drepturi a părților, independența judecătorilor etc. [2, p. 14].

Controlul judiciar asupra acțiunilor aparatului de stat este răspândit pe larg într-un șir de țări europene. Este demonstrat că introducerea lui a redus esențial numărul de plângeri cu privire la activitatea organelor administrative și persoanelor oficiale.

Rolul specific pe care îl au obligațiile procesual civile în procesul civil nu poate fi înțeles just fără a înțelege exact însăși natura procedurii judiciare civile ca sistem reglator al raporturilor de putere. În ansamblul raporturilor elementare: a) toți participanții procesului sunt înzestrați cu obligații și drepturi față de instanță, în timp ce instanța deține drepturi și are obligații față de fiecare participant la proces, b) drepturile și obligațiile instanței și ale persoanelor participante la proces poartă un caracter reprezentativ-obligatoriu bilateral: c) natura drepturilor subiective este următoarea: ele, conform regulii generale, au caracter deliberativ asupra exprimării dorinței unilaterale, ceea ce la rândul său condiționează specificul metodei, reglementarea dinamicii procesului civil. Dreptu-

rile și obligațiile instanței în procesul civil sunt legale și de stat, organ al căruia este, în timp ce drepturile și obligațiile altor participanți la proces sunt legate de stat prin intermediul instanței.

Urmează să precizăm lista subiectelor răspunderii procesual civile. Menționăm că la o astfel de răspundere pot fi trași doar participanții la proces. Într-adevăr, pârâtul, reclamantul, martorul, expertul, reprezentantul sunt participanți la proces și subiecte ale acțiunii juridice ale răspunderii procesual civile. La altă grupă de subiecte se referă persoanele obligate să contribuie la îndeplinirea justiției. Acestea pot fi persoanele care, pe marginea deciziei judecătorești, au obligația de a prezenta probe; persoane oficiale ale organizațiilor, întreprinderilor, instituțiilor, obligate să efectueze acțiuni conform titlurilor executorii; persoanele care asistă în ședința de judecată și sunt obligate să respecte regulile acceptate de conduită și să nu împiedice îndeplinirea justiției [2, p. 14].

Anterior am remarcat că, comportamentul subiectului răspunderii juridice se află sub acțiunea unui sistem de obligații și interdicții. Aceasta, în principiu, se referă și la participanții la procesul civil. Astfel, martorul este obligat să facă depoziții veridice (conform art. 136 din CPP al RM și art. 90 din CPP al RM), persoana citată în calitate de martor nu poate să refuze să facă depoziții. Obligații analogice se extind și asupra experților (art. 149 din CPP și art. 88 din CPP al RM). Aflându-se în sala de ședință, participanții la proces și alte persoane sunt obligate să aibă o conduită respectuoasă față de judecată, să nu împiedice îndeplinirea justiției (art. 313 din CP al RM, art. 196 din CPC al RM). În legătură cu aceasta, apare problema dacă obligațiile procesual civile nu-și pierd independența, prin urmare, și răspunderea procesual civilă. Considerăm că nu. În unele cazuri, obligațiile procesual civile concretizează obligațiile conexe, expuse în alte acte normative, dacă apar ca speciale, iar în altele, invers, obligațiile expuse în alte acte normative concretizează obligațiile procesual civile. În final, ele toate contribuie la îndeplinirea justiției și la dinamica procesului civil [2, p.14].

Particularități caracteristice are și *forma de răspundere procesual contravențională*. Asemenea formei procesual civile, forma procesual contravențională se deosebește de cea procesual penală prin faptul că nu întotdeauna este legată de concretizarea și realizarea răspunderii. Activitatea legată de aplicarea normei materiale, de regulă, norma de drept contravențional, în situații concrete, se îndeplinește pe calea examinării și soluționării unor cauze individuale și este o activitate procesual contravențională.

Procedura contravențională cuprinde normele legale referitoare la constatarea contravenției, aplicarea

sanțiunii contravenționale, exercitarea căilor de atac împotriva actelor de sancționare, precum și împotriva măsurilor luate în legătură cu regimul prestării unei activități în folosul comunității și executarea sancțiunilor contravenționale. Faptul că unele aspecte ale ei, cum ar fi cele procedurale, se completează cu normele Codului de procedură civilă, nu înseamnă că instituția contravenției încetează să mai fie o instituție a dreptului administrativ și se transferă în ramura dreptului procesual civil [3, p.303].

Anterior am remarcat existența răspunderii constituționale, cu indicii săi de bază, am vorbit despre complexitatea sa de stabilire și realizare de fapt în fond clare. Principala cauză a problemelor indicate este, după părerea noastră, insuficiența cercetare științifică a acestei instituții și aproape lipsa practicii juridice în țara noastră.

În prezent însă, tot mai mult se utilizează noțiunea de *justiție constituțională*. În literatură ea este definită în mod diferit de la definiții concise până la definiții ample [7; 8; 9]. În linii generale, *justiția constituțională poate fi definită ca activitate a organelor judiciare constând în examinarea cauzelor al căror obiect îl formează problemele de drept constituțional, legate de asigurarea respectării Constituției de către organele de stat și adoptarea conform acesteia a deciziilor care atrag efecte juridice*. De fapt, forma procesual constituțională poate fi examinată ca ansamblu identic al exigențelor de procedură, formulate participanților la procesul constituțional. Elementul cardinal al justiției constituționale îl constituie controlul constituțional - realizarea de către organul judiciar a controlului actelor normative din punctul de vedere al corespunderii acestora Constituției. Justiția constituțională contemporană este menită de asemenea să asigure superioritatea Constituției ca principiu al sistemului juridic național.

În cadrul acestui studiu, prezintă un interes deosebit analiza activității Curții Constituționale a Republicii Moldova, privind realizarea răspunderii constituționale. Curtea Constituțională a Republicii Moldova, în pofida „tineretii” relative, deja a reușit să ocupe un loc demn în sistemul organelor de stat ale țării noastre. Curtea Constituțională, prin însuși faptul existenței sale, atribuie mecanismului de stat un contur juridic civilizată și a făcut destul de mult pentru protecția drepturilor și libertăților cetățenilor, pentru educarea respectului față de cetățeni de către toate organele de stat și persoanele oficiale.

Analiza competenței Curții Constituționale a Republicii Moldova ne permite să vorbim despre faptul că răspunderea procesuală constituțională nu întotdeauna este legală de realizarea răspunderii constituționale (de exemplu, examinarea cauzelor referitoare la interpreta-

rea Constituției Republicii Moldova). De fapt, aceasta este una dintre trăsăturile caracteristice ale răspunderii procesual constituționale.

În linii generale, particularitățile acestei forme procesuale decurg din caracterul împuternicirilor Curții Constituționale a Republicii Moldova. Fiind un organ de justiție special, ea posedă un specific, care o distinge de instanțele ordinare și de organele politice de stat (Parlamentul, Guvernul) și își găsește reflectarea în natura sa, care, după părerea multor autori, poartă un caracter dual. Pe de o parte, acesta este organul de jurisdicție ce adoptă decizii juridice în conformitate cu procedura formalizată; pe de altă parte, el este organul politic prin caracterul cauzelor soluționate de acesta, al căror obiect îl constituie problemele constituționale. Orice problemă constituțională, în opinia autorului S. V. Bobotov, întotdeauna este una politică, pentru că abordează problema repartizării și realizării puterii politice [6]. Cu toate acestea, Curtea Constituțională a RM nu este un organ politic, precum sunt alte organe constituționale care participă nemijlocit în procesul politic. Implicarea acestei Curți în politică ar contrazice însăși menirea justiției constituționale și de aceea ea este interzisă expres de lege (art. 1 din Legea cu privire la Curtea Constituțională a Republicii Moldova).

Specificul *forme procesuale a răspunderii constituționale* decurge din particularitățile conținutului său. Examinând răspunderea constituțională ca răspundere a puterii pentru starea legalității în activitatea elaborării și aplicării dreptului de către stat și a reprezentanților săi, putem vorbi despre astfel de măsuri ale sale ca anularea actului normativ neconstituțional, înlăturarea din serviciu a persoanelor oficiale superioare etc.

Concluzii. Investigațiile expuse ne permit să facem următoarele concluzii:

1) *Forma procesuală a diverselor aspecte ale răspunderii juridice* (penale, civile, administrative, constituționale), în pofida existenței trăsăturilor comune, posedă exclusiv particularități specifice care decurg din caracterul tipului concret de răspundere juridică.

2) Cele mai aspre exigențe ale forme procesuale penale sunt reglementate de legislația Republicii Moldova. Forma procesual penală este legată de realizarea răspunderii penale. Una dintre trăsăturile distinctive ale forme procesuale de răspundere penală este justiția, ca metodă unică de a încumba răspunderea penală. Justiția este cea trăsătură comună care leagă răspunderea procesual penală și cea procesual civilă de realizarea răspunderii.

3) Spre deosebire de forma procesuală de răspundere penală, forma procesuală de răspundere civilă se caracterizează prin predominarea metodelor dispozitive asupra metodelor imperative.

4) În funcție de organul ce realizează protecția drepturilor civile de încălcări, forma procesuală de răspundere civilă se subdivide în: forma procesual civilă judiciară și forma procesual civilă arbitrală.

5) Specificul principal al forme de răspundere procesual contravențional constă în faptul că un organ de stat servește și drept instanță decisivă și executivă. Obligațiile organului de stat în felul acesta se extind esențial, concomitent sporind răspunderea pentru realizarea deciziei adoptate.

6) Elaborarea insuficientă a instituției materiale a răspunderii constituționale atrage și reglementarea procesuală nechibzuită a realizării sale. În legislația constituțională, cel mai reglementat din punct de vedere procesual este mecanismul măsurii răspunderii constituționale: recunoașterea actului normativ ca fiind neconstituțional. Instituția răspunderii constituționale și forma procesuală de realizare a acesteia necesită o analiză științifică și o elaborare mult mai aprofundată.

Bibliografie

1. BALTAG, D. Teoria răspunderii și responsabilității juridice. Chișinău: Tipografia Centrală, 2007. 440 p.
2. BALTAG, D., FRAȚOAIKA, M. Particularitățile și problemele forme procesuale de realizare a răspunderii juridice în diferite ramuri ale dreptului. În: Legea și viața, 2016, nr. 10, pp. 10-17.
3. VEDINAȘ, V. Drept administrativ. București: Universul juridic, 2012. 234 p.
4. БАЗЫЛЕВ, Б. Т. Юридическая ответственность. Красноярск: Изд-во Краснояр. ун-та, 1985. 120 с.
5. БЕССОНОВ, А. А. Процессуальные нормы российского права. Дисс. канд. юрид. наук. Саратов, 2001. 194 с.
6. БОБОТОВ, С. В. Конституционная юстиция. М. Изд-во РПА МЮ РФ, 1994. 127 с.
7. Современный немецкий конституционализм. Сборник ст. РАН Инст-та государства и права. М., 1994. 52 с.
8. ВИТРУК, Н. В. Конституционное правосудие в России (1991-2001 годы) М.: Городец-издат, 2001. 508 с.
9. ЧИРКИН, Е. В., ЮДИН, Е. А., НИКИФОРОВА, М. А. et al. Сравнительное конституционное право. М.: «МАНУСКРИПТ», 1996. 730 с.

Informația despre autor:

Vasile DOBÎNDA,
doctorand, ULIM
e-mail: vasiledobinda78@gmail.com
tel.: 069150123

Information about author:

Vasile DOBÎNDA,
Phd student
Free International University of Moldova
e-mail: vasiledobinda78@gmail.com
tel.: 069150123